

UZASADNIENIE

Mając na względzie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2020 r. sygn. akt I Ka 1/20 - Sąd zdecydował się na odstąpienie od formularza uzasadnień, ponieważ wymagałoby to pracochłonnego, lecz pozostającego bez znaczenia dla istoty sprawy kopiowania i wklejania poszczególnych elementów wyroków jednostkowych do kolejnych rubryczek.

Układ tego uzasadnienia pozostaje tożsamy do formularza uzasadnienia wyroku łącznego, wskazanego w zał. nr 3 rozporządzenia Min. Spr. z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie wzorów formularzy uzasadnień wyroków oraz sposobu ich wypełniania.

Wyroki wydane wobec skazanego

Wobec P. Z.:

1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt (...)

orzeczono karę 10 lat pozbawienia wolności,

na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 19.05.2011 r. do 20.05.2011 r., od 27.06.2014 r. do 28.06.2014 r., od 21.05.2014 r. do 23.05.2014 r. i w dniu 22.04.2014 r., od 13.05.2014 r. godz. 7:15 do 13.05.2014 r. godz. 13:00, od 27.05.2014 r. godz. 3:30 do 27.05.2014 godz. 15:20, od 30.06.2014 r. godz. 13:35 do 1.07.2014 r. godz. 15:30, od 15.07.2014 r. godz. 14:45 do 17.07.2014 r. godz. 9:45, od 2.07.2016 r. godz. 0:00 do 26.10.2016 r. godz. 13:40 oraz okres odbywania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w W. w sprawie o sygn. akt (...) od 14.11.2017 roku do dnia 27.11.2019 r.,

następnie rozstrzygnięto wątpliwości odnośnie wykonania tego wyroku w ten sposób, iż okres od dnia 21.05.2014 r. do dnia 23.05.2014 r. uznano za 3 dni, a okres od dnia 27.06.2014 r. do dnia 28.06.2014 r. uznano za 2 dni

łącna kara pozbawienia wolności nie została wykonana, jest wykonywana aktualnie

nadto został skazany prawomocnymi wyrokami:

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt (...):

za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

popelniony w okresie od 13 lutego 2015 r. do 23 marca 2015 r.

przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. wymierzono 2 lat ograniczenia wolności w wymiarze 40 godzin miesięcznie nieodpłatnej pracy na cele społeczne

na jej poczet zaliczono zatrzymanie od 24.03.2015 r. do 25.03.2015 r., uznając, iż okres tej jest równoważny 4 dniom kary;

kara ograniczenia wolności nie została wykonana

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 02 czerwca 2021 r., sygn. akt (...):

za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

popelniony w dniu 22 marca 2015 r.

na karę 1 roku pozbawienia wolności

kara pozbawienia wolności nie została wykonana

Fakty uznane za udowodnione

skazania - informacja z KRK (k. 135-142)

okresy odbycia kar - informacja o pobytach i orzeczeniach (k. 28-29)

Dowody, będące podstawą ustalenia faktów i ich ocena

Wskazane powyżej dokumenty urzędowe, których zawartość treściowa nie była kwestionowana przez strony, zatem uznane przez Sąd za miarodajne.

Podstawa kar łącznych orzeczonych w wyroku łącznym

Możliwe dla skazanego było orzeczenie kary łącznej na podstawie zarówno przepisów obowiązujących przed ostatnią nowelizacją, jak i na podstawie przepisów obowiązujących obecnie co pozwoliło na połączenie niewykonanych jeszcze dwóch kar pozbawienia wolności. Było to dopuszczalne, ponieważ jeden z tych wyroków (wyrok łączny sygn. akt (...) oraz połączone nim wyroki) zapadł przed datą nowelizacji, która weszła w życie w dniu 24 czerwca 2020 r. (w zw. z art. 81 § 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanym przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 oraz art. 4 § 1 k.k.).

Sąd uznał, iż względniejsze było połączenie wyroków na podstawie przepisów wcześniejszych: po pierwsze z uwagi na surowsze brzmienie obecnie obowiązującego przepisu art. 86 § 1 k.k., po drugie z powodu dokonania dołączenia kolejnej kary do wyroku łącznego, którym złagodzone już przecież sumę dotychczasowych kar jednostkowych, nie zaś orzekanie o wszystkich od nowa.

Połączone kary pozbawienia wolności

W wyroku łącznym połączone zostały kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami:

- (1) sygn. akt (...) 10 lat pozbawienia wolności

- (3) sygn. akt (...) 1 rok pozbawienia wolności

i wymierzono skazanemu łączną karę **10 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.**

Wymiar kary łącznej pozbawienia wolności

Kara łączna pozbawienia wolności mogła zatem zostać orzeczona w następujących granicach od 10 lat (absorpcja) do 10 lat i 1 roku (kumulacja).

Okoliczności uwzględnione przy wymiarze kary łącznej

Sąd orzekając karę łączną wziął pod uwagę skodyfikowane dyrektywy wymiaru kary łącznej – określone w treści art. 85a k.k. obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r.: orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę **przede wszystkim** cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także **potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.** Zatem przedmiotem

oceny Sądu powinny być w tym wypadku nie elementy związane bezpośrednio z czynem, uwzględnione już w wyroku skazującym, ale elementy związane z osobą sprawcy.

Wskazać również należy, iż art. 86 § 1 k.k. nie nakazuje przy orzekaniu kary łącznej stosowania zasady pełnej absorpcji. Przepis ten określa granice w jakich kara łączna może być orzeczona i Sąd stosując zasadę absorpcji orzekł karę wobec skazanego w tych właśnie granicach. **Nie ma podstaw do twierdzenia, że wyrok łączny powinien zawsze powodować poprawę sytuacji skazanego. Żaden przepis postępowania karnego nie nakazuje sądowi stosowania zasady absorpcji przy wydawaniu wyroku łącznego** (por. postanowienie SN z 8 listopada 2006 roku III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158). Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, absorpcji jak i zasady pełnej kumulacji, **oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada absorpcji** (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336) (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn. 16.03.2010r. o sygn. II AKa 57/10, KZS 2010/7-8/74).

Mając na uwadze powyższe Sąd ukształtował karę łączną posługując się zasadą częściowego – aczkolwiek znacznego - pochłaniania, zastosowanie zasady pełnej absorpcji kar stanowiłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikację wielokrotnych negatywnych zachowań skazanego. Celem kary łącznej jest bowiem racjonalizacja wymierzonych kar, nie zaś premiowanie sytuacji osoby, która dopuściła się wielu przestępstw.

Wyrok, co do którego umorzono postępowanie i przyczyny umorzenia

Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. **umorzył postępowanie** w zakresie wydania wyroku łącznego dotyczącego wyroku:

- (2) sygn. akt (...) kara ograniczenia wolności

Niewykonana była również kara ograniczenia wolności, którą orzeczono w sprawie o sygn. akt (...) – art. 87 § 1 k.k. utracił moc w zakresie, w jakim obliłował sąd do takiego połączenia. W realiach tej sprawy Sąd uznał, iż połączenia również tej kary byłoby rażąco krzywdzące dla skazanego (ponosiłoby bowiem „widełki” dla nowej kary łącznej), dlatego tego nie uczynił.

Inne rozstrzygnięcia

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okresy odbywania kary stosownie do informacji o pobytach i orzeczeniach i zatrzymań.

Koszty

Sąd zasądził na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenie za reprezentowanie skazanego w tej sprawie oraz orzekł, iż koszty sądowe obciążają Skarb Państwa.